In beweging...

Buiten werd binnen

Gisteren liep ik langs de huizen van ons woonerf en deed bij de buren onderstaande uitnodiging in de brievenbus. Na ruim een half jaar klussen wordt het tijd om de andere bewoners een gelegenheid te bieden eens te bekijken waar we zo druk mee bezig zijn geweest.

Open huis: Hertespoor 55

zaterdag 9 november
tussen 14 en 16 uur

Vanaf 1 april wonen we in Barneveld. De overlast vanwege onze aanbouw is nu toch echt voorbij. De verandering aan de buitenkant is inmiddels wel zichtbaar. En wie wil kan nu ook eens een kijkje binnen nemen. Zowel in onze nieuwe gespreksruimte als in het atelier op de 1e verdieping.

Van harte welkom!

Jos

Yannie

van Dijken

Zeven maanden vol bruisende bouwactiviteiten

Voorlopig overheerst nog elke dag de verbazing over dat het allemaal mag en kan. Afgelopen voorjaar gaf de gemeente Barneveld toestemming om de voortuin van het huis dat we op het oog hadden te benutten voor een nieuw te bouwen praktijkruimte. En, minstens zo belangrijk, onze directe buren gingen ermee akkoord dat de 1.80 meter hoge schutting op de erfscheiding over een lengte van 6,5 meter vervangen zou worden door een muur van 3 meter hoogte. Nu konden we het huis kopen! Inmiddels hebben we 7 maand slopen en bouwen achter de rug. Het is nauwelijks te geloven, dat we ruim 65 kubieke meter buitenlucht hebben mogen inpakken en ons toe-eigenen. De gespreksruimte die zo ontstond is sinds 17 september in gebruik met nieuwe cliënten. Dus is de herstart van AnderZ, onze psychologenpraktijk, inmiddels een feit.

Met Atlan de voortuin bouwrijp maken...

Er is hard gewerkt aan de nieuwbouw en veel geklust in de bestaande woning. Naast onze inzet en die van de kinderen brachten nog eens 32 vakmensen hun deskundigheid in. Eén vrouw, de architecte, zorgde voor het ontwerp, waarna een scala aan bouwvakkers in beweging kwam. Als eerste de aannemer die zorgde voor de aansturing van timmerlieden, elektriciens, dakdekkers, stukadoors, loodgieters, kitters enz. Ik ben onder de indruk van wat ze presteerden en zag van dichtbij hoe fysiek belastend bepaalde beroepen zijn. Dat verbetert toch wel mijn zicht op allerlei maatschappelijke thema's die nu spelen. Voorbeelden? Dat bij zwaar werk een eerlijk pensioen hoort kan m.i. geen punt van discussie zijn. Zoals ik ook al die buffelende ZZP-ers een gepaste en betaalbare arbeidsongeschiktheidsverzekering gun. Maar goed, dit even terzijde.

En dan nu de vlag uit!

Wij hebben een enerverende tijd achter de rug. Vermoeiend en boeiend. Jannie was bijna continu in de weer met alles regelen, eigen klussen oppakken met op veel dagen werklui over de vloer. Ik had dan nog de plezierige afwisseling dinsdags en donderdags van werk op de Amersfoortse poli van De Hoop ggz. Met een 'bijbaan' voor vier dagen per week was er van alles te doen als sloper, stratemaker, verhuizer, behanger, schilder, elektricien enz. Ik ben er niet uit wat mijn grootste prestatie tot nu toe is. Was dat het slopen van alle niet-dragende muren op de 1e verdieping en de ontstane ruimte ombouwen tot Jannies atelier? Of toch het restaureren van de gipsen sierplinten aan het plafond van de huiskamer? Misschien dat perfect waterpas geplaatste fietsnietje? Van april t/m juli was het: "Zes dagen zult gij arbeiden...", de leefregel die ik vroeger in de kerk hoorde. Dat ritme werd in augustus onderbroken door de bouwvakvakantie. Gelukkig maar! Inmiddels schroef ik mijn inzet terug naar wekelijks zo'n 3 dagen geklus.

... dezelfde 'voortuin' 5 maanden later in een wat breder perspectief

Zijn we klaar met het huis? Tja, wanneer is iets af? Er blijven nog wel wat bouwzaken aandacht vragen, maar de focus kan nu naar buiten gericht . Daar is het de tijd voor. Want wortel schieten in een onbekende plaats, mensen leren kennen, er tussen komen, daar zien we echt naar uit.